

Čís. 16566.

Byla-li smlouva o propachtování kinematografické licence příslušným správním úřadem vzata na vědomí, není majitel licence zavázán ze smluv o inserci, uzavřených pachtýřem vlastním jménem.

Pokud musil smluvce ze způsobu objednávek inserce a placení účtů pokládati pachtýře za svého spolusmluvce.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1937, Rv I 1221/36.)

Srov. rozh. č. 13846 Sb. n. s.

Proti žalobě, již se žalující firma domáhala na žalovaném spolku jako licencionáři biografu O. zaplacení 13.074 Kč 10 h s přísl. za objednanou inserci, namítl žalovaný spolek, že uzavřel s Karlem S. a Juliem H. o správě kinematografických představení v biografu »O.« dohodu, podle níž bylo ujednáno, že Karel S. a Julius H. budou uzavíratí všechna ujednání spojená se správou kinematografických představení vlastním jménem, takže se provoz podniku bude dít na jejich účet, a že žalovaný nebude vstupovati s třetími osobami do žádného právního poměru. Toto ujednání bylo předloženo ke schválení zemské správě politické, která výnosem ze dne 24. srpna 1927 vzala ujednání to na vědomí. Karel S. a Julius H. také podle uvedené smlouvy od roku 1927 vždy uzavírali smlouvy týkající se provozu biografu vlastním jménem a nikoli jménem žalovaného spolku. Když pak Julius H. vystoupil, uzavíral Karel S. takové smlouvy sám jen vlastním jménem a nikdy nevystupoval jako zástupce žalovaného spolku. Místnosti biografu a jeho zařízení náleželo majitelce domu, která je pronajala správci licence. Také žalobkyně jednala a uzavírala smlouvy s Karlem S. jako s vlastním smluvcem a nikoliv jako se zmocněncem žalovaného spolku. Žalobu zamítly s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í s o u d z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žalobkyně opřela v žalobě svůj nárok z náhrady škody o dva důvody, jednak že žalovaný jí ručí jako majitel licence biografu O. za veškeré objednávky, jež pro tento podnik byly učiněny, jednak o to, že propachtoval proti předpisu § 9 nař. č. 191/1912 ř. z. svou kinematografickou licenci, čímž se dopustil protiprávního jednání na její újmu, a jest jí proto podle § 1295 obč. zák. odpověden za vzniklou škodu. Posléz uvedený důvod neobstojí, poněvadž nižší soudy zjistily, že zemský úřad vzal na vědomí obsah smlouvy ze dne 26. července 1927, uzavřené mezi žalovaným a Karlem S. a Juliem H. o provozu kinematografické licence v biografu O. Nejsou proto soudy oprávněny odepřítí uvedené smlouvě soukromoprávní účinnost z důvodu, že jde podle ob-

sahu smlouvy vpravdě o zakázané propachtování licence podle § 9 nař. č. 191/1912 ř. z. (rozh. č. 13846 Sb. n. s.), a nutno vycházeti z oné smlouvy jako z platné smlouvy.

Jde tudíž dále jen o to, zda žalovaný ručí ze smlouvy za objednávky Karlem S. učiněné pro dotčený podnik, přes to, že se Karel S. zavázal provozovati jej na svůj účet. V té příčině jsou pro otázku ručení žalovaného dle uvedeného rozhodnutí č. 13846 Sb. n. s. rozhodující ustanovení soukromého práva, zejména občanského zákona. Byl-li Karel S. podle oné smlouvy povinen uzavřítí objednávky pro provoz biografu O. vlastním jménem a na vlastní účet, jde i objednávka inserce v souzeném případě na jeho vrub a nikoli na vrub žalovaného. V tom směru dovolatelka vytýkajíc právní mylnost napadenému rozsudku, neprovádí dovolací důvod č. 4 § 503 c. ř. s. po zákonu, poněvadž pomíjí skutková zjištění nižších soudů. Podle rozsudkových zjištění byl Karel S. nájemcem biografu O. od roku 1927 do května 1933 a sjednal se žalovaným smlouvu, podle které vedl dotčený podnik ve vlastní režii, samostatně si objednával vlastním jménem pro ně všechny potřeby a též inserci a žádné objednávky nečinil jménem žalovaného, nejsou k tomu zmocněn a oprávněn. Bylo dále zjištěno, že Karel S. i ve styku s dovolatelkou vystupoval při závazcích plynoucích z objednané inserce pouze vlastním jménem a nikoli jménem žalovaného. Dovolatelka již z takto zjištěného způsobu objednávek a inserce Karlem S., dále ze způsobu placení účtů za ně buď hotově zcela nebo á konto nebo směnkami vydanými Karlem S., jak bylo zjištěno, musila si to uvědomiti a pokládati za svého smluvce jedině Karla S. a nikoli žalovaného, o němž sama prohlásila, že s ním přímo nejednala. Pouze to, že Karel S. byl v evidenčním seznamu zapsán jako zástupce licencionářův, že dovolatelka nevěděla o schválení, pokud se týká vzetí na vědomí smlouvy o propachtování licence Karlu S. a že se objednávky daly pro biograf O., samo nestačí, aby byl žalovaný zavázán ze smluv Karlem S. uzavřených, a to tím méně, když nebylo ani tvrzeno, ani zjištěno, že žalovaný svým jednáním zjednal takový stav, z něhož by dovolatelka mohla usuzovati na oprávnění Karla S. k objednávkám v zastoupení licencionáře, po případě že ji uvedl v omyl předstíráním právního poměru s Karlem S. jinak, než ve skutečnosti byl. Zmýlila-li se dovolatelka ve svém předpokladu, že i v souzeném případě propachtování licence nebylo správním úřadem schváleno anebo vzato na vědomí, nemůže její omyl býti na újmu žalovaného, který k němu nedal podnět. Za toho stavu není žalobní nárok oprávněný ani z prvního důvodu.

Čís. 16567.

I. Splatnost nároku advokáta proti klientovi na útraty za vykonané práce není závislá ani na předložení specifikovaného palmárního účtu, ani na dokončení díla, ani na vyúčtování v š e c h prací jím provedených.